

Протокол

№

гр. София, 30.10.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 30.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6320** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09.33 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Н. А. З. редовно призован, се явява лично и с адв. Т. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Областния управител на област С. редовно призован, се представлява от юрк. К., която представя пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА становище от ответника.

ДОКЛАДВА административната преписка.

Адв. Т. – Поддържам жалбата. Правя уточнение на периода, за който претендираме обезщетение, а именно: от 29.05.1953 г., когато е роден моят доверител до 01.09.1956 г., когато доверителят ми и семейството му са се завърнали в [населено място] и са получили софийско жителство на друго основание, различно от изселническата мярка, която е била приложена през 1949 г. Представям и моля да приемете като доказателства три декларации от Р. А. З., М. С. А. и Н. Х. П. – Р.. Прилагам и моля да приемете решение № 4843/24.08.2012 г. на АССГ. Други доказателства няма да соча. Нямам искания по доказателствата. Да се приеме административната преписка.

Юрк. К. – Оспорвам жалбата. Да се приемат представените доказателства. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания. Счита направеното

уточнение от адвоката на жалбоподателя за неоснователно, тъй като по административната преписка има официални писмени документи, съгласно приложимия материален закон, които удостоверяват по категоричен начин периода на налагане на регресивната мярка. В този смисъл и представените от пълномощника на жалбоподателя нотариално заверени декларации са неотносими към настоящия спор.

По доказателствата,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства приложени към жалбата, както и днес представените писмени доказателства от пълномощника на жалбоподателя.

ПРИЕМА административната преписка.

Счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Т. - Моля да постановите решение, с което да отмените обжалваната заповед като незаконосъобразна по съображения изложени в жалбата. Само ще добавя във връзка с днес представените доказателства и конкретизирания от нас период, че видно от доказателствата по преписката и от мотивите на днес представеното решение, макар и вдигнат изселническият режим, на доверителя ми не е възстановено софийското жителство, като на семейството му е забранено да се заселва в С., П., В. и граничните райони, което по същество е продължаване на изселническият режим, тъй като се ограничава правото им на свободно предвижване. Знае се, че през периода от 1949 г. до 1989 г., за да има постоянен адрес едно лице, в дадено населено място следва да притежава право на заселване в това населено място, т. нар. жителство. След като не са им давали възможност да се заселят в [населено място], те не са могли на законно основание да се завърнат в [населено място] след вдигането на изселническият режим. Видно и от второто писмо на Комисията по досиетата от м. октомври 2011 г. в досието на А. З. липсват данни за края на изселническият режим. С днес представените декларации декларираме, че към 01.09.1956 г. семейството на доверителя ми се е върнало в С., като е получил софийско жителство на друго основание. Представям и моля да приемете писмени бележки. Претендираме направените разноси по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Семейството е изселено през 1949 г., като видно от молбите представени пред съда от моя баща, семейството е трябвало до 14.10.1949 г. да напусне С., като в 3-дневен срок предаде ключовете от жилището си в милиционерския участък. Представени са и две молби от баща ми и два отказа за възстановяване на жителството, като вторият е на 29.07.1953 г. След като баща ми се е върнал в С. – нелегално, започнал е работа в предприятието „И.“ като каналджия, а той има завършено „Средно – педагогическо“ образование и не би се принудил да започне тази работа, ако не е било наложено от това, че е давано временно софийско жителство, съгласно постановление за необходими кадри за [населено място].

Юрк. К. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. На първо място за

жалбоподателя липсва правен интерес от обжалването, тъй като с настоящата заповед не са засегнати никакви права и законни интереси, поради което административният орган се е произнесъл по безспорното, което е установено по категоричен начин. В административната преписка се съдържат категорични писмени доказателства, които доказват периода на налагане на репресията спрямо жалбоподателя, както и вдигането на изселническия режим, а именно на 01.08.1953 г. Законът третира като крайна дата вдигането на изселническия режим, а не момента на възстановяване на софийското жителство. Моля да ми бъде предоставен срок на писмени бележки. Правя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Смятам, че същото следва да бъде определено съгласно разпоредбата на чл. 8 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Претендирам направените по делото разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение. А относно претендираното вземане за законна лихва, считам същото за неоснователно, предвид акцесорния му характер.

Реплика на адв. Т. – Бих искал да добавя само, че правният интерес на моя доверител се обуславя от периода, в който той е претърпял репресия, респективно от по-голямо обезщетение, което той трябва да получи. В оспорената заповед не се казва защо е игнорирано второто писмо от Комисията. По отношение на размера на адвокатското възнаграждение следва да се добави, че ако приемете нейното възражение, следва да се приложи § 2 от ДР на същата Наредба. По отношение на претенцията за лихви, ако бъде уважен иска, претендираме начална дата - от датата на подаване на искането за обезщетение, а именно 19.12.2011 г.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.53 ч.

Административен съдия:

Секретар: